

שליטה עצמית

רפת הנגב

יוסי מלול - משק הבקר והחלב

hmb-malul@icba.org.il

משה מובשוביץ - רפת הנגב - גבולות, מגן, בארי

moshe.mov@gmail.com

לאנשי רפת הנגב ברור שמרכז מזון בבית הוא החלופה הראויה לשלוחת ההוצאה הגדולה ברפת. השינוי שעשו, במעבר למרכז חיצוני וחזרה הביתה, ממחיש להם את יתרונה של השליטה המלאה של מנהל הרפת על מכלול נושאי ההזנה ברפת הנגב

מזונות לוואי ויש חיטכון גדול בעלות ההזנה הכוללת. השינוי היה כפול - גם המעבר הביתה וגם שינוי תפיסת ההזנה. אמנם ירדנו קצת בביצועים אך החיטכון במזון היה גדול יותר וכך הרפת הרוויחה הרבה יותר בשורה התחתונה".

משה ממשיך את הדרך של גיל ואף מתייעץ איתו מרחוק, יועץ ההזנה הוא ד"ר גבי עדין והם ממשיכים במדיניות ההזנה החסכונית. כשהדגש הכללי על הקטנת ההוצאות.

"אני ממליץ על עבודה בבית, למי שיש תנאים מתאימים לכך. רפת גדולה יכולה לקנות יותר בזול ולהשיג מזונות לוואי ממקורות שונים וגם לאכול אותם מהר יחסית, כך שיש פחות פחת. יש גמישות גדולה יותר בשינוי המנות. לא צריך לפחד משינוי ואסור להתקבע בנוחות שקנייה חיצונית נותנת".

הרפת מתכננת לאחד את שלוחת העגלות לאתר המרכזי ולהעביר אליו גם את מרכז המזון. מיד עם המעבר לייצור עצמי של מזון, ניתן היה לראות שאמנם בהשוואה האזורית, הביצועים המקצועיים של הרפת ירדו במקצת, אך התמורה הכספית לבעלים היא מהגבוהות באזור. ■

תפיסת העולם של מנהל הרפת קובעת, במידה רבה, גם את מדיניות ההזנה ברפת עם כל המשמעויות הרחבות שיש לנושא.

כך הדבר ברפת הנגב שהיא שותפות ותיקה של גבולות, מגן ובארי. רפת הנגב היא אחת הגדולות בישראל עם כ-1,000 פרות ו-700 עגלות, שני אתרים, תשתית וציוד הולמים. דא עקא, מרכז המזון הגדול נמצא דווקא באתר העגלות בקיבוץ מגן ואילו החולבות משוכנות ברפת משודרגת בקיבוץ גבולות.

את הרפת מנהל כיום משה מובשוביץ, שעובד בה כבר 11 שנה, ולפני פחות משנה קיבל עליו את הפיקוד, עם עזיבתו של גיל ענבר לעבודה בהודו. משה נכח בדיונים שהיו בנושא מרכז המזון לגלגוליהם, אבל לא היה על גשר הפיקוד וההחלטות.

פיצול הרפת בין שני אתרים ובתוכו גם שוני באחסון המזונות ומורכבות תפעולם, הביא את הנהלת הרפת (שלפני גיל) להגות רעיון של עבודה עם מרכז מזון חיצוני וגדול, להשכיר להם את האתר במגן ולהשיא את התועלת הכלכלית כתוצאה מהגידול במספר המנות שיוכנו בממ"ז, מעבר לרפת הנגב עצמה.

התקווה הייתה לחיטכון בעבודה ובתשלום שכר של איש ההזנה, בנייהול מלאים הגדולים, באחזקת הכלים, 2 סלפים ושופל. גם הגזבר יוכל לבנות תכנית מאוזנת ורציפה והמעבר היה נוח לכולם.

השירות של מרכז המזון החיצוני היה סביר, אם כי במשך תקופת העבודה נתגלו מספר רב של חילוקי דעות בכל הקשור לחיובים בעייתיים וטעויות בהזנת בעלי החיים

"עבדנו עם הממ"ז בערך שנתיים והציפיות לתוספת הכנסה בגין השכרת המקום ופיתוחו לא התממשו. יתרה מכך, תפיסת העולם המקצועית של גיל ענבר, המנהל הנכנס, הייתה חד משמעית בעד שליטה עצמית מלאה בתחום ההזנה וכך ניתן להשיא את תרומת הרפת - בפועל זה הוכיח את עצמו"

המעבר היה במרץ 2009 - קנו מלאי של מזון, השלימו את החסר בציוד, גייסו חזרה את העובד שהפעיל את ההזנה בעבר והתחילו לעבוד לבד. "מאותו רגע הרפת עובדת במדיניות הזנה אחרת, יותר זולה, יותר

משה מארח את רפתני האזור ברפת הנגב